

4. Má sa na účely uplatnenia pravidiel premlčania stanovených v nariadení č. 2988/95 vychádzať z toho, že akýkoľvek akt spôsobujúci prerušenie premlčacej doby na uplatnenie pohľadávky z istiny spôsobuje tiež prerušenie plynúcej premlčacej lehoty na vymáhanie úrokov, a to aj v prípade, že tieto úroky neboli uvedené v aktoch, ktoré spôsobili prerušenie premlčacej lehoty na uplatnenie pohľadávky z istiny?
5. Premlčanie nastane v deň uplynutia maximálnej lehoty stanovenej v štvrtom pododseku odseku 1 článku 3 nariadenia č. 2988/95, ak platobná agentúra v tejto lehote požiada o vrátenie neoprávnene poskytnutej pomoci bez toho, aby súčasne požiadala o úhradu úrokov?
6. Môže päťročná premlčacia lehota podľa všeobecného práva, zavedená do vnútroštátneho práva do článku 2224 občianskeho zákonníka zákonom č. 2008-561 zo 17. júna 2008, nahradiť v prípade premlčaní, ktoré ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte nenastali, premlčaciu lehotu 4 roky, stanovenú nariadením č. 2988/95 na základe výnimky stanovenej v odseku 3 článku 3 uvedeného nariadenia?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 800/1999 z 15. apríla 1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 102, s. 11; Mim. vyd. 03/025, s. 129).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 770/96 z 26. apríla 1996, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 3002/92, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá overovania použitia a/alebo miesta určenia výrobkov z intervencie výrobky (Ú. v. ES L 104, s. 13; Mim. vyd. 02/007, s. 173).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal tribunal de première instance de Bruxelles
(Belgicko) 12. novembra 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge**

(Vec C-585/15)

(2016/C 038/44)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Raffinerie Tirlemontoise SA

Žalovaný: État belge

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 33 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2038/1999 z 13. septembra 1999 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru ⁽¹⁾, najmä vzhľadom na rozsudok z 27. septembra 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 a C-234/10, [EU:C:2012:591]), vykladať v tom zmysle, že na účely výpočtu priemernej straty je potrebné pre všetky kategórie vyvezeného cukru vydeliť sumu skutočných nákladov sumou vyvezených množstiev bez ohľadu na to, či za tieto množstvá boli skutočne zaplatené náhrady?
2. Má sa článok 33 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2038/1999 z 13. septembra 1999 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru, najmä vzhľadom na rozsudok z 27. septembra 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 a C-234/10, [EU:C:2012:591]), vykladať v tom zmysle, že prenosy do ďalšieho obdobia, ktoré treba zohľadniť pri celkovom výpočte produkčných odvodov (ako debetné alebo kreditné položky), sa pre všetky kategórie vyvezeného cukru majú vypočítať tak, že suma skutočných nákladov sa vydelí sumou skutočne vyvezených množstiev bez ohľadu na to, či za tieto množstvá boli skutočne zaplatené vývozné náhrady?

3. Sú nariadenia č. 2267/2000 ⁽²⁾ a č. 1993/2001 ⁽³⁾ v prípade kladnej odpovede na prvú otázku neplatné?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 252, s. 1

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2267/2000 z 12. októbra 2000, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov, ako aj koeficientu dodatkového odvodu v sektore cukru na hospodársky rok 1999/2000 (Ú. v. ES L 259, s. 29).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1993/2001 z 11. októbra 2001, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2000/2001 (Ú. v. ES L 271, s. 15).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Jerez de la Frontera (Španielsko) 16. novembra 2015 – Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López

(Vec C-598/15)

(2016/C 038/45)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Banco Santander, S.A.

Žalovaná: Cristobalina Sánchez López

Prejudiciálne otázky

1. Je v rozpore s uvedenými ustanoveniami smernice (článok 3 ods. 1 a 2, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13/ES) a s jej cieľmi právna úprava, akou je vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje konanie, aké je uvedené v článku 250 ods. 1 bode 7 občianskeho súdneho poriadku, v ktorom má vnútroštátny súd povinnosť vydať rozsudok, podľa ktorého sa má nehnuteľnosť určená na bývanie, ktorá bola predmetom exekúcie, vydať tomu, kto ju nadobudol príklepom v mimosúdnom exekučnom konaní, v ktorom vzhľadom na platnú právnu úpravu obsiahnutú v článku 129 hypotekárneho zákona v znení vyplývajúcom zo zákona 1/2000 z 8. januára a v článkoch 234 až 236-0 hypotekárneho nariadenia v znení vyplývajúcom z kráľovského dekrétu 290/1992 neexistovala možnosť súdneho preskúmania nekalých podmienok *ex officio* ani účinnej obrany dlžníka z tohto dôvodu, a to či už v rámci mimosúdnej exekúcie, alebo v samostatnom súdnom konaní?
2. Je v rozpore s uvedenými ustanoveniami smernice a s jej cieľmi právna úprava, akou je piate prechodné ustanovenie zákona 1/2013, ktoré dovoľuje, aby notár prerušil mimosúdne konanie o výkone hypotekárneho záložného práva, ktoré sa začalo pred nadobudnutím účinnosti zákona 1/2013, len vtedy, ak spotrebiteľ preukáže, že podal návrh týkajúci sa nekalej povahy niektorej podmienky zmluvy o hypotekárnom úvere, ktorá tvorí základ mimosúdneho predaja alebo ktorá určuje sumu, ktorú možno vymáhať v exekučnom konaní, pokiaľ spotrebiteľ podal tento samostatný návrh v lehote jedného mesiaca od uverejnenia zákona 1/2013, pričom spotrebiteľ nebol o tejto lehote osobne upovedomený, a to pred tým, ako notár rozhodol o udelení príklepu?
3. Majú sa uvedené ustanovenia smernice, cieľ, ktorý smernica sleduje, a povinnosť *ex officio* preskúmať nekalú povahu nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách aj bez návrhu spotrebiteľa, ktorú smernica ukladá vnútroštátnym súdom, vykladať v tom zmysle, že vzhľadom na jednoznačnosť ustanovení smernice a ustálenú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej majú vnútroštátne súdy povinnosť *ex officio* preskúmať existenciu nekalých podmienok v sporoch, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv, dovoľujú vnútroštátnemu súdu, aby v konaniach, ako je konanie uvedené v článku 250 ods. 1 bode 7 občianskeho súdneho poriadku, alebo v konaní o „mimosúdnom predaji“ upravenom v článku 129 hypotekárneho zákona neuplatnil vnútroštátne právo, ak toto právo neumožňuje také súdne preskúmanie *ex officio*?